

[Ministeren for skatter og afgifter]

Det foreslås derfor, at de anvendes som hidtil.

Forslaget, der vil give statskassen en årlig merindtægt på 90 mill kr., vil ikke have væsentlige administrative konsekvenser.

Endvidere foreslås det, at der i loven indsættes en bestemmelse om, at de for den almindelige indkomstskat til staten gældende regler finder anvendelse på frigørelses- og afståelsesafgiften, for så vidt de er forenelige med bestemmelserne i loven om frigørelsesafgift m. v. af fast ejendom.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:

Spm. nr. 264

1) Til statsministeren af:

Nymann (FP):

»Statsministeren bedes oplyse, om den af ham bebudede reallønstilbagegang til niveau som midt i halvfjerdserne er tænkt brugt til en forholdsvis lønfastfrysning eller en yderligere løndjævning, eller om det skal tillades de særlig magtfulde faglige grupper at bevare deres tilkæmpede lønfordele på bekostning af størstedelen af det erhvervsliv, der skaffer alle deres løn, men alligevel må se sin levefod sat tilbage til 1930rnes.«

Nymann (FP):

Statsministeren var så venlig i sidste spørgetid at forklare, at næsten uanset udfaldet af forhandlingerne ville den løn, der ville blive disponibel, være cirka på 1975-niveauet. Jeg vil nu spørge statsministeren, om han ikke også er bange for, at når man skal tilbage til det niveau, så bliver det ikke generelt, men man begynder at give nogle grupper lidt og tage lidt mere fra andre. Derved kommer man måske til at glemme de alvorlige problemer, som hele erhvervslivet sidder i.

Jeg vil altså gerne spørge statsministeren, om vi nu ikke bare begynder at flytte rundt på tingene i stedet for at holde det generelle 1975-niveau for alle.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Det, som jeg gentagne gange har givet udtryk for, er, at den udvikling, som den internationale krise har medført i det danske bytteforhold, og den situation, der er udviklet for vores eksport, indebærer, at vore disponible realindkomster i de nærmeste år vil være på samme niveau som i midten af 1970erne. Vi ønsker at tage konsekvenserne af disse økonomiske kendsgerninger og ønsker igennem den økonomiske politik at sørge for, at tilpasningen til denne situation sker på en måde, der fordelingspolitisk og socialt er rimelig og forsvarlig. De begrænsninger, der nødvendigvis må ske i de offentlige udgifter, skal derfor også tilrettelægges, så de ikke rammer de socialt svageste grupper i samfundet. Samtidig ønsker regeringen selvfølgelig også – i det omfang regeringen måtte have indflydelse på det – at der gennem en videreførelse af den solidariske lønpolitik tages hensyn til de lavestlønnede.

Det er svaret, og det er nok ikke tilfredsstillende for hr. Nymann, der ønsker at opretholde uligheden.

Nymann (FP):

Nu vil statsministeren jo gøre sig til dommer over, hvad der er rimeligt og urimeligt, og det har jeg ikke noget imod, men i alle tilfælde ved jeg, vi står i en situation, hvor erhvervslivet er helt usandsynligt trykket. Derfor mener jeg, man må være så varsom med disse fordelinger som overhovedet muligt, således at det i alle tilfælde ikke kommer erhvervslivet til skade.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 265

2) Til statsministeren af:

Nymann (FP):

»Kan statsministeren give mig ret i, at det eneste, der kan forhandles om, er inflationsgraden, når man tager i betragtning, at arbejdsmarkedets parter nu ved, at uanset lønforhandlingernes udfald bliver reallønnen på 1975-niveau?«

Nymann (FP):

Når vi nu ved, at 1975-niveauet er det niveau, hvor vi skal bevæge os, så er det fak-